

ת"פ 15822/09/18 - מדינת ישראל נגד איתן בוזגלו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 15822-09-18 מדינת ישראל נ' בן נון(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.איתן בוזגלו (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד אביטל פינק
ב"כ הנאשם: עוה"ד קטי צווסקוב וליעד מור יוסף
גזר דין - נאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **שוד**, עבירה לפי סעיף 402 (א) ביחד עם 29(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **נהיגה בלי רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10(א) ביחד עם סעיף 62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 13.8.18 הנאשם והנאשם 1 קשרו ליטול מהמתלוננת, ילדת שנת 1948, העובדת כמפעילת דוכן מפעל הפיס, את הפדיון היומי של הדוכן. הנאשם 1 היה חוב כספי למתלוננת בגין טפסי הגרלות שנהג לשלוח. לצורך קידום התוכנית, ביום 13.8.18 הנאשמים שהו בסביבת בית המתלוננת לשם הכנת שטח. למחרת, ביום 14.8.18, בשעת ערב, שבו הנאשמים לסביבת בית המתלוננת, ובהתאם לתוכנית הנאשם המתין במקום במארב למתלוננת, ואילו הנאשם 1 שב לאזור מקום עבודתה והמתין ליציאת המתלוננת מהדוכן. בשעה 22:50 סיימה המתלוננת את עבודתה בדוכן הפיס ונסעה ברכבה לכיוון ביתה בראשון לציון. הנאשם 1 עקב אחריה ברכבו ועדכן במהלך הנסיעה את הנאשם אשר שהה בסמוך לבית המתלוננת, באשר להתקדמותה של המתלוננת לעבר ביתה. כשהגיעה המתלוננת לביתה, הבחינה בפחי אשפה גדולים שאותם הציב הנאשם בפתח חנייתה הפרטית, יצאה מרכבה כדי להזיז את הפחים שחסמו את חנייתה והותירה את רכבה כשהוא מונע.

לאחר יציאתה מהרכב, הגיח הנאשם בהפתעה כשהוא חבוש בקסדה, נכנס לרכב המונע ומיד החל בנסיעה לאחור, בעוד שהמתלוננת צועקת ומנסה לאחוז בידית דלת הנהג שנתרה פתוחה כדי למנוע את גניבת הרכב ותכולתו, עד אשר הועפה בעוצמה לאחור ונחבלה. בסמוך לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום, כשהנאשם נוהג ברכבה של המתלוננת ובו תיקה וחפציה, זאת מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה בתוקף, והנאשם האחר נמלט ברכבו שלו. הנאשם נטש את רכב המתלוננת ברחוב אחר בראשון לציון לאחר שנטל ממנו את תיקה וחפציה של המתלוננת. למתלוננת נגרמו חבלות שכללו שפשופים, חבלות ושטפי דם ביד ימין ובברך שמאל והיא נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם והנאשם האחר הודו בכתב האישום המתוקן. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. הנאשם 1 שוחרר ממעצר, ולא התייצב למשפטו, ולפיכך הוסכם כי בשלב זה יגזר דינו של הנאשם בלבד.

ראיות לעונש

4. **הצהרת נפגעת עבירה** (סומן ת/3) - המתלוננת פירטה נזק ממזני העומד על 1,920 ₪ הכולל את החפצים הבאים: פלאפון, משקפי שמש, משקפי ראייה מולטיפוקל, מפתח כולל שלט לרכב, מפתחות לבית ולבית ילדיה, תיק ותיק עבודה. כמו כן תשלום לחדר מיון, נזק לפגוש אחורי וקדמי ופנס אחורי ברכב. נזקי גוף הכוללים פציעה ביד ימין, שטפי דם בכל יד ופצע עמוק אשר לא הגליד עד היום כשהנפגעת עדיין סובלת מכאבים. פציעה בברך שמאל בגינה עדין סובלת מכאבים. כמו כן סובלת מחרדות ונגרם לה נזק נפשי.

5. **תמונות פציעות המתלוננת** (סומן ת/2).

6. **תלוש שכר של הנאשם** (סומן נ/1) מהחברה לבידור ובילוי חולון.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד אביטל פינק, הערכים החברתיים שנפגעו בעבירה הם הזכות לביטחון אישי והגנה על תחושת הביטחון של הציבור וזכות הקניין. כמו גם הצורך להגן על הציבור מפני אלה הנוהגים ללא רישיון נהיגה. לא אחת נקבע כי תחושת האימה וחוסר האונים שבהם שרוי קורבן עבירת שוד, מותירים בו לא אחת צלקות נפשיות חמורות ולתקופה ארוכה. ניתן ללמוד על חומרת עבירת השוד לפי סעיף 402(א) מהעונש שנקבע בצידה העומד על 14 שנות מאסר. בפסיקה נקבע כי לעבירת השוד פנים רבות, כשקיימת הבחנה ברורה בין עבירה שנעברה תוך גרימה לחבלה פיזית וזו שבוצעה דרך הפחדה בלבד. יש הבחנה בין עבירת שוד שבוצעה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לבין עבירה אקראית וספונטנית. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לתת את הדעת לתכנון המשמעותי שקדם לביצוע העבירה, לחלקו היחסי של הנאשם בביצועה, כשהמאשימה סבורה כי חלקם של הנאשמים שווה. הנאשם 1 היה אמנם בעל החוב למתלוננת, אך התכנון והביצוע היו על ידי שני הנאשמים, והנאשם ביצע את החלק שבו נחבלה המתלוננת. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי ובמזל הסתיים בחבלות בלבד. בעבירת שוד המבוצעת תוך שימוש ברכב קיים פוטנציאל נזק משמעותי. הנזק שנגרם בפועל עולה מהצהרת הקורבן וכולל נזק פיזי, ממזני ונפשי. לאור כל המתואר המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש בתוך המתחם, עתרה המאשימה לעונש המצוי באמצעו של המתחם, כך שיעמוד על 36 חודשי

מאסר בפועל, וזאת לאור עברו הפלילי המכביד של הנאשם המונה 22 הרשעות קודמות, בין השנים 1975-2016 ומאז היותו של הנאשם כבן 15. לאורך השנים ריצה עונשי מאסר. כמו כן לנאשם עבר תעבורתי משמעותי.

מעבר לעונש מאסר, עתרה המאשימה להפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שתלוי ועומד נגדו, וזאת במצטבר, וכן להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

8. לטענת ב"כ הנאשם 2, עוה"ד קטי צוטקוב וליעד מור יוסף, הנאשם גרוש ואב ל- 3 ילדים. אמנם, לנאשם עבר פלילי מכביד והוא ריצה במצטבר 25 שנות מאסר בפועל. ואולם, מעיון בגיליון רישומו הפלילי והתעבורתי עולה כי משנת 2014 הנאשם לא ביצע עבירות. הוא עבר במהלך 5 השנים האחרונות תהליך של שיקום וערך תפנית בכל תחומי חייו. הוא ניתק את קשריו עם אנשים שמבצעים עבירות, הפסיק לצרוך חומרים ממכרים, הפסיק לבלות במקומות בילוי שמובילים למקומות שליליים והחל לעבוד. הנאשם עבד במשך 3 שנים בפארק פרס בחולון ולא הפסיד יום עבודה. אחרי שנה הוא קיבל קביעות במקום העבודה. משפחתו זכתה בו בחזרה, הוא מקיים ארוחות משפחתיות עם גרושתו וילדיו, יש לו 6 נכדים, שאותם היה מארח בפארק שבו עבד. לנאשם 1 היה חוב בדוכן הלוטו שבו עבדה המתלוננת, השיקום שלו היה מקרטע והוא כנראה נלחץ. לעומת זאת, לנאשם לא היו חובות, הוא עבד 3 שנים ברציפות אולם היה לו רקע שגרם לו להיכנע ללחץ של נאשם 1. אין טענה כי מדובר בשידול או כל הפחתה מאחריותו של הנאשם. הנאשם נוטל אחריות למעידה שלו, ביקש להיעצר עד לתום ההליכים, ביקש להישפט ולא רצה לקבל תסקיר משירות המבחן, כי אין לשירות המבחן יכולת לסייע לו. הנאשם אף ביקש שבני משפחתו לא יגיעו לבית המשפט, כדי שלא למנוע מהם את עוגמת הנפש. הוא מעד והוא מוכן לשלם על כך. הנאשמים תכננו את העבירה לאחר שהנאשם 1 הסביר לנאשם על היכרותו עם המתלוננת כשהוא ידע מתי היא נהגת לשוב לביתה בתום יום העבודה. היה לו חשוב לעשות תכנון לגניבה, כדי שהמתלוננת לא תיפגע. התכנון היה להניח את הפח כדי שהמתלוננת תצא מהרכב ולוודא שלא תהיה בקרבת הרכב. אכן הנאשם אחראי לכך שהמצב הסתבר וזכותה המלאה של המתלוננת לקפוז על הרכב, אך הוא עשה כל שביכולתו למנוע מצב שהגניבה תהפוך לשוד. לא תוכנן איום, לא מגע ולא חבלה. מדובר בעבירת גניבה שהסתבכה לשוד. כל התכנון כוון לכך שתהיה גניבה בלבד. התכנון היה של הנאשם 1 כיוון שהנאשם לא הכיר את המתלוננת. הנאשם מכה על חטא, יותר מכל המאסרים שריצה בעבר, כיוון שפגע במתלוננת ובבני משפחתו. במקרה זה אף לא היה אקט אקטיבי כמו דחיפה במהלך שוד. בנסיבות אלה מתחם העונש צריך להתחיל ב- 6 חודשי מאסר ולא צריך להגיע עד ל 24 חודשי מאסר בשל הנסיבות המיוחדות של תיק זה. לאור השיקום שעבר הנאשם אפשר למקם אותו בתחתית המתחם ולגזור עליו עונש של שנת מאסר.

לעניין רישיון הנהיגה, כחלק מהליך השיקום של הנאשם, הוא עבר במשך מספר שנים תהליכים להחזרת רישיון הנהיגה שלו. הפסילה שלו היא כיוון שרישיונו לא היה בתוקף. כיום הוא נמצא בשלב סופי של הליכי החזרת רישיון הנהיגה שלו. הנאשם מעוניין לחזור לתהליך השיקום בו הוא מצוי, למד מהאירוע ומבין שעליו להימנע מאנשים המזכירים לו את העבר. פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, תוביל לפגיעה קשה באפשרויות השיקום של הנאשם, אין לו מקצוע, יש לו עבר פלילי מכביד ולמרבות העבודות יש דרישה לקיום רישיון נהיגה. לפיכך מבקש שייגזר על הנאשם עונש של פסילה על תנאי ולא פסילה בפועל.

9. הנאשם הביע חרטה ואף הביע רצון לבקש את סליחתה של המתלוננת. גדל במשפחה מרובת ילדים, אמו נפטרה תקופה קצרה לאחר לידתו, סבל מרעב ומקושי. בסביבתו היו פשע וסמים. לא היו לו

המודעות והכלים להתמודד עם המצב המתואר והוא הלך והידרדר. נשא בעונשי מאסר במשך כ- 30 שנה. כשהיה משוחרר ניסה למצוא מקומות עבודה אולם ללא מקצוע ועם עבר פלילי התקשה בכך. למזלו מצא את העבודה האחרונה שבה התמיד במשך 3 שנים ואז קרתה המעידה הנוכחית. מבקש לסיים את המעט שנותר לו בצורה נורמטיבית.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם ביטחון הציבור והגנה על רכוש. כפי שקבע כב' השופט רובינשטיין בע"פ 8660/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (17.5.11), עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה לגופו, לכבודו, לקניינו של הקורבן, ולזכויותיו החוקתיות הבסיסיות.
לעניין הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הנגרמת מעבירת השוד, יפים דברי כבוד השופטת ע' ברון בע"פ 1233/15 **מאג'ד נ' מדינת ישראל** (19.1.16):
"מטבע הדברים, במעשי השוד טמונה חומרה יתרה. עבירה זו כורכת בתוכה איום ממשי על הסדר החברתי, היא מערערת את הביטחון האישי בקרב הציבור בכללותו, ופוגעת בשלומם ובשלוותם של הקורבנות... בהיותה עבירה "קלה לביצוע" שכמעט אינה דורשת תכנון מקדים, טמון בה איום המופנה כלפי הכלל, במובן זה שכל אדם, ובפרט אדם הנתפס כחלש ובלתי מוגן - מהווה "מטרה" לפגיעה... בית משפט זה עמד לא אחת על כך שעבירת השוד חמורה שבעתיים בעת שהיא מבוצעת נגד חסר הישע או הקשיש במידת פגיעתו גדולה ויכולתו להתגונן מוגבלת".
ראו גם דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 7519/18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (14.2.19):
"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה שבעבירת השוד, וזאת בפרט כאשר היא מתבצעת במרחב הציבורי, דבר אשר פוגע הן בתחושת הביטחון של הקורבן, והן בתחושת הביטחון הכללית של הציבור - אשר ציפיותו הבסיסית היא כי יוכל להתנהל בביטחון וללא אימה ברחובה של עיר".
12. על חומרת עבירת השוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה, של 14 שנות מאסר.
13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. בשים לב לכך שהעבירה בוצעה בצוותא, בשעת לילה וכלפי מתלוננת כבת 70 תוך תכנון מקדים של הגניבה. אמנם תכנון העבירה לא כלל שימוש באלימות, אולם בפועל נגרמה חבלה למתלוננת בעת שניסתה להגן על רכושה.
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשם תכנן ביחד עם הנאשם 1 לגנוב את פדיון יום עבודתה של המתלוננת. מדובר בתכנון משמעותי שכלל מעקב אחר המתלוננת, הגעה לזירה מבעוד מועד, והכנת תשתית שתקל על ביצוע הגניבה (הזזת פחי אשפה שנועדו לגרום למתלוננת לצאת מרכבה). עם זאת, לא היה תכנון לשוד או לשימוש באלימות או באיומים, אלא תכנון לגניבה בלבד - ובסופו של דבר הגניבה "הסתבכה" לשוד, בכך שהנאשם נסע ברכב לאחור, בעוד המתלוננת מנסה לאחוז בידית דלת הנהג במטרה למנוע

את גניבת הרכב. אין עוררין על כך שהאחריות לחבלות והנזקים שנגרמו למתלוננת מוטלת על הנאשם, ולא ניתן לבוא למתלוננת בטרוניה בשל כך שניסתה להגן על רכושה.

כמו כן יש לתת את הדעת לכך שקורבן העבירה היא אישה מבוגרת כבת 70 בעת ביצוע העבירה, העובדת עד לשעות הלילה ועוזבת את מקום העבודה בגפה. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה הוא של מבצע בצוותא. אמנם בעל החוב למתלוננת היה נאשם 1 ולו הייתה היכרות מוקדמת עמה. עם זאת הנאשם היה שותף מלא לתכנון העבירה ולביצועה כשהוא היה זה אשר גרם בפועל לפגיעתה של המתלוננת בעת שהוא נהג ברכבה של המתלוננת, תוך כדי שהמתלוננת ניסתה למנוע את גניבת הרכב. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה הוא רב וזאת בהתייחס לגילה המבוגר של המתלוננת ולכך שנפילתה אשר נגרמה מנסיעתו של הנאשם ברכבה בעודה אוחזת ברכב, יכולה הייתה להביא לפגיעה חמורה אף יותר. הנזק שנגרם בפועל כולל נזק פיזי בדמות חבלות, שפשופים ושטפי דם שנגרמו בידה הימנית ובברכה השמאלית. מתצהירה של המתלוננת עלה כי עדיין היא סובלת מכאבים באזורי החבלות. בנוסף נגרם למתלוננת נזק ממוני הכולל את חפציה האישיים שנגנבו הכוללים משקפי שמש ומשקפי ראייה, תיק, מפתחות שונים שהיה עליה לשכפל, תשלום לחדר מיון ונזק פח לרכב. בנוסף נגרם למתלוננת נזק רגשי כשהיא סובלת מחרדות בגין האירוע. הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן בצע כסף וניסיון להשגת רווח כספי מהיר כמו גם דפוסיו העברייניים.

15. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת נתתי דעתי לקביעת בית המשפט עליון כי "עבירת השוד היא עבירת אלימות קשה הפוגעת לא רק בנפגעי העבירה עצמם אלא גם בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו ובית משפט זה עמד לא פעם על הצורך בעונשים ממשיים ההולמים את החומרה הרבה הגלומה בה ואת הנזקים הנגרמים בעטייה" (ע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** [6.1.15]).

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5881/14 **ביארי נ' מדינת ישראל** (26.7.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת שוד. הנאשם הבחין במתלוננת (קשישה), אשר מכרה שני צמידי זהב לחנות תכשיטים וקבלה תמורתם סכום של 7,200 ₪. הנאשם עקב אחרי המתלוננת מהחנות לביתה ועם הגיעה לחדר המדרגות בבניין מגוריה, חטף הנאשם את תיקה של המתלוננת, דחף אותה לרצפה ונמלט מהמקום. הנאשם הוציא את הכסף המזומן מהתיק והשליך את התיק. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנה ל- 5 שנות מאסר**. לנאשם עבר פלילי מכביד, מכור לסמים ובעל נסיבות חיים קשות. על הנאשם הושת **עונש של 5 שנות מאסר בפועל** וכן הופעל במצטבר עונש מאסר מותנה (סה"כ 68 חודשי מאסר). בית המשפט העליון קבע כי מעשיו החמורים של הנאשם והנזק שנגרם למתלוננת הצדיקו את העונש שהוטל עליו.

ב. בע"פ 1044/13 **זידאן נ' מדינת ישראל** (29.10.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת שוד, והפרת הוראה חוקית. הנאשם צעד עם שני חבריו בשעת ערב ברחוב והציע לחבריו לגנוב תיק מקשישה. הנאשם ניגש אל מתלוננת ילידת 1940, חטף את תיקה בכוח עד כי נקרעה רצועתו ונמלט. על הנאשם הושת עונש של **48 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי עונש המאסר שהוטל על הנאשם עולה בקנה אחד עם מידת הענישה הנהוגת במקרים דומים ואין בעובדה שהמתלוננת לא נחבלה כדי לשנות מכך.

ג. בע"פ 5617/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (27.5.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על

פי הודאתו בעבירות של שוד והפרת הוראה חוקית. הנאשם ואחר קשרו קשר לשדוד עובר אורח מזדמן. לשם כך הגיעו בשעת ערב ברכב שכור למרכז מסחרי כשהאחר נוהג והנאשם ירד מהרכב ורץ לעבר המתלוננת שיצאה מהמרכז המסחרי. הנאשם היכה את המתלוננת בידה ומשך בכוח את התיק שהחזיקה. בתיק היה כסף מזומן ומעטפה ובה פדיון יומי של החנות בה היא עבדה. הנאשם ברח מהמקום, נכנס לרכב בו נהג הנאשם האחר והם עזבו את המקום. הנאשם עשה כן תוך הפרת תנאי מעצר בית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל- 4 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **38 חודשי מאסר בפועל** וכן הפעיל עונשי מאסר מותנים (סה"כ 47 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג לחומרה והוא אף מקל.

ד. בע"פ 6056/18 **אדרי נ' מדינת ישראל** (16.5.19), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הבחין במתלוננת, קשישה כבת 90 אווזת בשקית ובה ארנקה שהכיל ₪ 200 ומצרכי מזון אותם רכשה, הצועדת ברחוב לעבר ביתה. הנאשם משך את השקית מידיה של המתלוננת וברח מהמקום. כתוצאה ממעשה זה, נפלה המתלוננת ארצה ונחבלה בראשה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **38 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש ואת העונש שהושת על הנאשם ודחה את הערעור.

ה. בע"פ 1233/15 **מאג'ד נ' מדינת ישראל** (19.1.16), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת שוד בצוותא. הנאשם ואחר קשרו קשר לשדוד נשים מבוגרות. הנאשם עקב אחרי המתלוננת, קשישה, שענדה על צווארה שתי שרשראות זהב ואחר חברתה. בהגיען לרחוב, הודיע הנאשם על כך לאחר ואז תוך כדי שהנאשם מתצפת מקצה הרחוב, ניגש האחר אל הנשים ותלש בכוח את שתי שרשראות הזהב מצווארה של המתלוננת. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת חבלה קלה בצוואר. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **36 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.14) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של שוד ושהייה בלתי חוקית. הנאשם, שהה בישראל שלא כחוק, ניהל שיחה קצרה עם המתלוננת שישבה על ספסל בגן הציבורי, אז נטל את התיק שלה ונמלט מהמקום בריצה. המתלוננת החלה דולקת אחריו, ובתוך מספר שניות השיגה אותו. בשלב זה חסם את פיה כדי להשתיקה, הפילה ארצה, ונמלט מהמקום כשהתיק בחזקתו. נגרמו לה שריטה ושטף דם קל. אין לחובתו עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע לעבירת השוד מתחם שבין **6 חודשים לבין 28 חודשים**, והעמיד את עונשו של הנאשם על **24 חודשי מאסר בפועל** (חלף ארבע שנים).

ז. בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.15) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס למכולת, נופף באקדח פלסטיק לעבר המתלונן, שעבד במקום. המתלונן נטל את אקדח הפלסטיק מידי הנאשם, והנאשם נאבק במתלונן תוך שהוא מנסה לקחת את הקופה, אך המתלונן הדף את הנאשם שברח מהמקום. בית המשפט העליון קבע מתחם עונש הולם שבין **שנה לשלוש שנות מאסר בפועל**, והעמיד את

עונשו של הנאשם על **24 חודשי מאסר בפועל** (חלף 30 חודשים).

ח. בע"פ 7519/18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (14.2.19), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת שוד. הנאשם ואחר נהגו ברכב וכשראו את המתלונן, אשר היה מחופש לרגל חג הפורים לאישה, התקרבו אליו עם הרכב והנאשם שישב במושב הקדמי ליד הנהג, הושיט את ידו מחוץ לחלון וניסה לטול מידי המתלונן את ארנקו. האחר האיץ את מהירות הרכב באופן שגרם למתלונן להיתלות על החלון הקדמי של הרכב. הנאשם היכה בראשו של המתלונן (בשונה מהנאשם בתיק זה) והוא נפל על הכביש. הנאשם והאחר נמלטו מהמקום עם ארנקו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות, שפשופי עור, כאבים ברגליו והוא נזקק לתפרים בסנטרו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, השית על הנאשם עונש של **20 חודשי מאסר בפועל** והפעיל עונש מאסר מותנה (סה"כ 22 חודשי מאסר בפועל).

ט. בע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.13), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד בצוותא. בעת שהמתלונן היה בדרך לביתו, תקפו אותו הנאשם ואחרים תוך שאחד מהאחרים ריסס לעברו תרסיס שגרם לכאבים בעיניו. המתלונן נפל ארצה ואז נטלו ממנו השלושה מכשיר טלפון נייד וכ-500 ש"ח. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי כאשר מדובר בשוד שבוצע באופן "ספונטאני", ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, תוך שלנפגע העבירה לא נגרמו נזקים חמורים, הרי **שמתחם העונש הראוי יהיה בין 6 ל- 24 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, **נידון ל- 20 חודשי מאסר** (חלף 30 חודשי מאסר).

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל **מ- 18 ועד ל- 42 חודשי מאסר בפועל**.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם כבן 60 (יליד 1958), אשר מתאר כי בשנים האחרונות ערך שינוי באורח חייו העברייני במסגרתו ניתק את קשריו השוליים, עבד באופן מסודר ונמנע ממעורבות בפלילים. בהקשר זה לטענתו אף שיקם את קשריו המשפחתיים עם גרושתו, ילדיו ונכדיו. הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה ואף הביע חרטה על התנהגותו. יש להניח שעונש מאסר ממושך לאחר הצלחתו לייצב את חייו תקשה עליו ועל בני משפחתו. לנאשם עבר פלילי מכביד שכולל 22 הרשעות קודמות במגוון עבירות, לרבות בעבירות שוד, ניסיון שוד, קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, עבירות סמים ועוד. כל זאת עוד מאז היותו נער בשנת 1975 ועד להרשעתו האחרונה משנת 2016 בגין עבירה משנת 2014. נראה כי הנאשם בילה חלק לא מבוטל מחייו הבוגרים מאחורי סורג ובריח. כמו כן, לחובתו למעלה מ- 30 הרשעות תעבורה, אשר אף בגין חלקן נדון לעונשי מאסר בפועל. בהקשר לעברו הפלילי, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם הנוכחי, בע"פ 2767/98 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (6.7.99):

"בבסיס הרשעתו של המערער עומדת קשירת קשר לשוד יהלומים. לצורך מימוש תכלית הקשר עשה המערער שימוש במכונית גנובה... ביום השוד, הצליח המערער לשלוף ממכוניתו של היהלומן שהיה

הקרבת המיועד של השוד תיק, שבתוכו היו יהלומים בשווי של 70 אלף דולר וכן 3,500 ₪ במזומנים; וזאת מבלי להשתמש באלימות או באיומים, מצב דברים שהותיר את המעשה בגדר גניבה בלבד. המערער וחבריו נעצרו לאחר מרדף אלים, שהתפתח מיד לאחר גניבת התיק. היהלומים הוחזרו לבעליהם, אך 3,500 ₪ נעלמו".

עיון בעובדות פסק דינו של בית המשפט העליון - שבו אושר עונש מאסר בפועל של שבע וחצי שנים מאסר בפועל (כולל הפעלת תנאי) שהוטל על הנאשם - מעלה שעל אף חלוק השנים הרבות מאז, לא חל שינוי של ממש בדפוס פעולתו של הנאשם.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, שכן הנאשם אשר שב וביצע עבירות לאורך שנים רבות, ועל אף שלאחרונה הצליח לטענתו לעשות שינוי באורחות חייו, שב לדפוסיו העברייניים וביצע את העבירה הנוכחית. הנאשם אף ביצע את העבירה הנוכחית בעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה (בגין עבירות של גניבה מרכב ופריצה לרכב), אשר לא היה בו כדי להרתיעו. מכאן שיש אף להפעיל את עונש המאסר על תנאי בעיקרו במצטבר.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם. כמו כן, יש להורות על פיצוי למתלוננת בגין נזק הגוף, נזק הרכוש, ועוגמת הנפש שנגרמו לה. בנוסף לכך, הואיל ומדובר בעבירה בעלת מניע כלכלי, סבורני שיש להשית על הנאשם קנס כספי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי. לאור הרשעתו של הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון, ולאור גיליון רישומו התעבורתי, יש להטיל על הנאשם אף פסילה בפועל, ופסילה על תנאי.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **30 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינים מיום מעצרו (30.8.18).
- ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי מת"פ 15-06-53388 (בית משפט השלום בתל אביב), בן 3 חודשים, מתוכו חודשיים במצטבר וחודש בחופף, כך שבסך הכל יישא הנאשם בעונש **מאסר בפועל למשך 32 חודשים** מיום מעצרו.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 1.9.19, ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ו. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ז. שישה חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, החל ממועד שחרורו מן

המאסר. רשמתי בפניי כי אין ברשות הנאשם רישיון נהיגה, והוא פטור מחובת הפקדה.

ח. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.